

L'APUNT

Impuls dels ateneus als professionals

Jordi Bordes

parell de previstes per a escolars. Si al principi els tenien una certa recança, al final en disfrutaven molt per l'espontaneïtat de l'audiència. Llàcer va dissenyar un artefacte pensat per persuadir nou públic. Aquest ha estat el principal encert, segons Verdaguer, de la producció. És més difícil fer comèdia a la Sala Gran? A Albà no l'espanten els grans auditoris (com ja es va poder comprovar com a *showman* a la gala d'*Aixeca el teló d'enguany*): "És més fàcil fer riure perquè s'encomanen." El que sí que el preocupa és "trobar la comèdia amb aquestes paraules". Per a Verdaguer, el TNC té tanta obligació de fer un esplèndid *Professor Bernhardt* com d'afrontar una peça que difícilment podria assumir una producció privada: tota la mú-

Als quinze actors d'escena, cal sumar-hi 25 músics al fossar. Ara no hi ha 'covers'

sica és en directe, "absolutament tota". Si hi ha 15 actors a escena, n'hi ha fins a 25 al fossar dels músics. Ara, a diferència del que passa en els grans musicals, no hi ha *covers*, suplents, que puguin cobrir qualsevol baixa.

Hi ha bon ambient. Es percep en les *mudances* pels camerinos, tot coneixent quins seran els veïns. Per als dos actors, Llàcer té la capacitat de relacionar-se amb la bona gent que, a més, és un bon artista. I "de crear bon rotllo". De la falta de temps d'assaig, n'han fet virtut, i la complicitat ha estat fèrtil. "Els companys s'alegren quan, al que li costa un pas, l'aconsegueix dominar", posa d'exemple Albà.

Dimecres, a la tarda, *microfonaven*, un a un. Un treball rigorós per calibrar bé el so i fer que la lletra sigui entenedora. Per als nous i per als vells. *Molt soroll per no res* respira energia i dinamisme.

Els ateneus han transformat el seu Espai A en una ambiciosa Xarxa de Teatres d'Ateneus de Catalunya. De les prop de 180 entitats, s'hi han sumat 27 equipaments per potenciar gires dels espectacles amateurs però també dels professionals. Els implicats han afrontat una primera producció (una nova versió de *L'auca del senyor Esteve*, que interpreten actors amateurs, però

l'equip artístic rep una retribució) o *Roig*, una peça professional sobre l'escriptora, que s'incentiva als ateneus perquè la integrin a les seves programacions. La xarxa té el suport de Fira Mediterrània. La cultura no entén de fronteres entre amateur i professional: ho supera. Que hi hagi una convivència sana multiplica els camins a la professionalització i permet créixer.

L'Arts Santa Mònica analitza en dues exposicions simultànies els instruments violents dels poders en la societat, vistos pels artistes

Calats de violència

La instal·lació 'La multitud dels espectadors', del xinès Zhou Xiao Hu, inclosa en l'exposició 'Tecnologies de la violència' ■ ARTS SANTA MÒNICA

Montse Frisach
BARCELONA

Les guerres, el terrorisme, la violència de gènere, el control dels Estats a la població, la crisi econòmica... La violència de les altes i baixes esferes omple els continguts dels mitjans de comunicació a tota hora, així com la indústria de l'oci, del cinema als videojocs. Subtil, canalitzada, disfressada o simplement directa i descarnada, la violència ens amara.

L'art contemporani, sempre amatent i crític, té en la violència un dels seus assumptes recurrents, i aquest és precisament el tema de la mostra *Tecnologies de la violència*, que es pot veure a l'Arts Santa Mònica de Barcelona. "Vaig triar aquest títol per constatar que la violència no només és una explosió

que apareix en un moment concret, sinó que és una tècnica organitzada pels poders per exercir el seu domini sobre les poblacions —explica Piedad Solans, comissària de l'exposició—. A més, la violència és una tecnologia que al segle XX adquireix una dimensió desbordant, i en l'art, la crítica a la violència és recurrent."

Document i metàfora

A través d'una vintena de projectes de 14 artistes d'arreu del món, l'exposició transita entre allò més documental —com l'obra del català Enric Maurí sobre la postguerra a Sarajevo— i allò més metafòric. Un exemple és la gran instal·lació del xinès Zhou Xiao Hu, *La multitud dels espectadors* (2003-2005), en què l'artista escenifica diverses catàstrofes cons-

tants —un judici, una execució pública, l'11-S...— amb petits ninos i objectes, a la manera de diorames sinistres.

De vegades els artistes utilitzen el mateix llenguatge violent de mitjans com els videojocs per elaborar les seves obres, com és el cas de l'artista israelià Eddo Stern, que al film *Sheik Attack* crea una nova ficció usant seqüències de jocs d'ordinador dels anys noranta.

Però l'Arts Santa Mònica completa la seva àmplia reflexió sobre la violència en la societat contemporània amb una altra exposició simultània, aquest cop amb ressonàncies locals barcelonines. La mostra parteix de dues dades científiques: 60 decibels és la unitat de so que habitualment es correspon al soroll de l'aglomeració de

gent al carrer, mentre que 16 quilohertz correspon a un to agut de freqüència inaudible.

Setze recerques

És només un exemple de la violència gairebé inconscient que poden arribar a patir els ciutadans i que en la mostra s'exemplifica en 16 projectes, resultat de sengles recerques artístiques, sociològiques i antropològiques.

Coordinada per Manuel Delgado, Bea Guijarro i Montse Pijoan, l'exposició insta l'espectador a redefinir el seu concepte de violència. "Sentim parlar de violència urbana, per exemple, però no de violència urbanística, que és molt pitjor", exemplifica Delgado, que hi afegeix que la violència marca pràcticament la majoria de les nostres relacions,

sobretot dins l'àmbit laboral i personal.

El recorregut, a través de diversos plafons amb fotografies i vídeos, va passant tipus de violència a la ciutat, d'allò més diversa: una màquina excavadora deixa lliure un solar; els balls en parella, "aparentment anodins però que impliquen una relació de poder home-dona"; els bancs per seure individuals, i una enquesta en què diverses persones expliquen una situació en què es van sentir humiliades. Tot decorat amb un soroll infernal d'ambient que fa més evident la violència quotidiana. ■

* **Tecnologies de la violència/60 db-16kHz. BCN. Sents la violència?** ARTS SANTA MÒNICA. LA RAMBLA, 7. FINS AL 8/1